MEK KÖZPONTI KÖNYVTÁRA
Hírlapkönyvtár
Nyvedéknapló
1905 évi 863. sz.

I. évfolyam — Celldömölk, 1905. január 1. — 1. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
BÉVÁRDY GYULA
Laptulajdonos és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön; ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

A t. olvasóhoz.

(k) Társadalmi életünk lanyhasága, az összetartozandóság érzetének meglazulása, a különféle pártalakulás ösztönöztek bennünket arra, hogy zászlót bontsunk, a mely alatt egybegyüjteni, tömöriteni óhajtjuk az egész Kemenes vidékének, szorosabban Celldömölk községnek minden rendü, minden osztályu polgárát.

Ezért inditottuk meg a »Kemenesaljá«-t.

Célunk ezzel az olvasóközönség kezébe egy olyan lapot adni, a mely minden személyi befolyástól ment, a mely nem egyes emberek szolgálatában áll, hanem igazán és függetlenül az általánosság, a köz, mindnyájunk érdekeinek előmozditásáért küzd.

Hogy pedig ezt elérhessük, nem csak a magunk nézeteit akarjuk lapunk hasábjain elmondani, — a mi cikkeink tartalmát illeti — hanem elfogadunk közlésre bárkitől minden oly általános érdekü cikket, a mely községünknek, vagy a vidéknek, egyáltalán valami iránt a közönségnek a javát szolgálja. És kérjük is ez alkalommal minden olvasónkat, hogy lapunk keretébe illő cikkekkel, tudósitásokkal és véleményeikkel, a mennyiben ez által kitüzött célunk elérésében nekünk segédkezet nyujthatnak, minél gyakrabban fölkeresni szivesked jenek. Mert csak ugy bontakozhatik ki egy dolognak az igazsága, ha azért minél több gondolatot egybevetünk, minél több nézetet megvilágitunk és megvitatunk.

Célunknak megfelelően határoztuk meg lapunk beosztását is.

Vezércikkeink anyagát társadalmi és közgazdasági témák megvitatása fogja képezni. Itt jegyezzük meg, hogy lapunk meginditásakor megtettük a lépéseket annak politikai lappá tétele iránt is, hogy már a következő hónapokban, de mindenesetre már a küszöbön levő képviselőválasztások idejében *politikai cikkek* közlésével olvasóink ebbeli igényeinek is megfelelhessünk.

További cikkeinkben az *iparosok, kereskedők* és *kisgazdák* érdekeit, orvosolni való bajait óhajtjuk megvilágitani. De nagy sulyt helyezünk ezeken kivül a *vasutasokat* érdeklő események, mozgalmak pontos és megbizható közlésére is.

Tárcarovatunkat lehető változatosan vezetjük, közlünk minden számunkban irodalmi nivón álló verseket, novellákat, elbeszéléseket, hogy a kik a szépirodalmi cikkeket kedvelik, azok is találjanak szórakozást lapunk mellett.

Hireinkre kiváló gondot fordituk. Azoknak megbizhatóságáért mindenkor teljességben szavatolunk és rajta leszünk, hogy mindenkor változatos, bő tartalommal jelenhessünk meg.

Közgazdaság cimü rovatunkban mindenkor a gazdákat, földbirtokosokat, egyáltalán a gazdálkodással foglalkozókat érdeklő hasznos tudnivalókat hozunk.

Szerkesztői üzeneteinkben mindenkinek, a kinek ügyes-bajos dolgában tanácsra, fölvilágositásra szüksége van és ezért hozzánk fordul, mindenkor ingyen és a legnagyobb készséggel adunk válaszokat.

Közöljük ezeken kivül a területünkön kötött házasságokat, születéseket és halálozásokat, havonként legalább kétszer.

Reménységgel és bizalommal inditjuk meg lapunkat; reménységgel, hogy a nagyközönség megismeri, átérzi cél ainkat, méltányolja törekvéseinket —, bizodalommal, hogy áldozatkész, hazafias, lelkes közönségünk pártfogását sem vonja meg tőlünk.

TÁRCA

Szomoru a bojtárgyerek.

ORSZ. SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR

Szomoru a bojtárgyerek,
Nagy a bája, keserve,
Oda van a boldogsága,
Reménysége, szerelme.
Furulyáján sirva-riva
Csalogatja ... hiába:
Bojtárgyerek szeretője,
Kint nyugszik a temetőbe
Gyöngyharmatos sirjába.

Nem hallik a furulyaszó,
Bojtárgyerek nem fujja,
Elbujdosott: merre, hová?
Nincsen a ki megmondja.
Fájdalmasan sír a gerle
Reszket, zokog a hangja:
Bojtárgyerek nincs a tanyán:
Ott uszik a Tisza habján
Furulyája, kalapja ...

MOLNÁR KÁLMÁN.

A kacér nő.

Kovács József telekkönyvvezetőnek a felesége bogárszemü, ringó termetü, szeszélyes asszonyka volt, a kit társaságokban így emlegettek: »A szép Kovácsné.« A hire jó volt. Mit is értünk a mai világ ezen véleménye alatt? Nemde azt, hogy bebizonyitott kalandja nem volt soha. A nőnek tehát szabad kacérnak lenni, azért nem itélik el. A sejtett, avagy tudott viszony azonban, a mely botránnyá fajul, már rosszhirüvé teszi a nőt, kivel összejárni, nyilvános helyen barátkozni nem szabad. A kacérság nem más, mint egy seb a hüségen. De hát ki tehet arról, hogy manapság az ilyen betegség vonz minket, férfiakat. Nyájas szavunkat, epedő, vágyó tekintetünket, rossz énünk elhallgatását, jóságunk, kedvességünk, lovagiasságunk, önzetlenségünk stb. stb. előtérbe hozását mind-mind felhasználjuk a kacér nővel szemben és az eredmény, hogy a kacér nő izgat, őrültté tesz bennünket, de aztán a szemünkbe kacag, kinevet.

A szép Kovácsné a kis szalon nagy álló tükre előtt állott. Beható pillantást vetett hajára, arcára, ruhájára (rózsaszin reformpongyola fehér csipkedisszel), majd kitekintett a kertbe, elnézegette egy ideig, mint hullanak a sárgult levelek lassu pörgéssel le a földre a nyilló őszirózsák közé, aztán megunva a haldokló természet eme jelenségeit szemlélni, idegesen pillantott órájára, melynek lassu mutatója közelegni kezdett a négyhez. Nyugtalan és türelmetlen lett, pici lábaival dobbantott a puha szőnyegre, magában pedig elgondolta, hogy ezeket a nyugtalan perceket kamatostól fogja valakinek visszafizetni.

Ki az a valaki? Az, a kit a szép Kovácsné várt. És az nem a férj. A férjet nem várja a feleség oly nyugtalan idegességgel.

A férjet nem várja a feleség oly nyugtalan idegességgel. Pont. Nincs tovább. A kételkedő bölcselkedhet, de ezt a gyakorlati igazságot megdönteni nem tudja. Minden e földön örökös változásnak van kitéve. Az egyhangu: megszokott, többé-kevésbbé unott s nem izgató. Egy uj változás a dolgok rendjében és utánna egy uj óra, egy ujabb változás után: ime ez a kacér nők kacérságának oka.

A szobaleány Szempczey Bélát jelenti be. A szép Kovácsné hanyagul egy zsöllyébe ereszkedik, még egy futó pillantást vet a

1904—1905.

Piheg, haldoklik az ó-esztendő, a vén Sylveszter apó előbujt, hogy lezárja a haldoklónak szemeit. Ma este önkénytelenül tekint vissza mindenki az elmult évre s mérlegeli áldásait, csapásait. A nászutjáról hazatérő pár boldog sóhajjal, a kis japán gésa görcsös zokogással búcsuzik az ó-évtől. A vén kisasszony boszusan dörmögi: ismét több egy évvel, a kis Kató pedig—büszkén tekint két ujjnyival megnyult ruhájára. A kereskedő izzadt homlokkal, fáradtan irja le 1904 passiva-activáit, mig az első báljáról hazatérő kis leány boldog mosolylyal jegyzi aaplójába: 1904 december 31-én láttam Őt először.

Hányan kötik ma át rózsaszinü szallaggal leveleiket, — én pedig a redactio kályhájába két óra óta szórom számláimat, oh ó-esztendő!

Az ó-esztendő örömeit, megmaradt reményeit, csalódásait, bánatait, mindmind átvisszük az uj esztendőbe, olyanok vagyunk, mint az az ember, kit gondos kezek uj ruhával lepnek meg. Örömmel néz reá, szinte nagyon várja a pillanatot, mikor abba felöltözzék, vágyva várja a pillanatot, de lelke mélyén megszólal egy hang: Hátha nem illik reád az uj ruha? Ha az ráncot vet majd rajtad? A biztos tudat helyett nem jobb volna próbálatlanul a szekrénybe aggatni? De a sors közbeszól: De hát vajjon a már kész ruha használatlanul pihenjen? Ha rossz, egy mesteri öltés nem hozhatná-e helyre a hibát? Egy áldó, gondos kéz adománnyával nem szabad visszaélned, vedd, vedd a ruhád jószivüen, örömmel és viseld béketüréssel, ha az rossz is, viseld örömmel, ha adja.

Ily vegyes érzelmekkel vagyunk irántad is, ujesztendő. — Jer, tárd fel előttünk tiszta kezeidet, hozz reánk örömöt, boldogságot.

Várva vártunk és te eljöttél. Ifju szerelmesként biztatsz bennünket és mi az uj év kezdetén tudunk, megtanultunk remélni. Remélni egy, a multnál édesebb jelent; egy, a multnál nagyobb elismeréssel kecsegtető jelent.

Üdvöz légy uj esztendő! Az elmulás omladékaira tüzd fel zászlódat, hadd épitsük hozzá erős várunkat: Istenbe vetett hitünket, sziklánál szilárdabban.

Megkondult az éjféli harang . . . imádkozzunk!

A kenyér.

(b) Tél van. A lombja vesztett fák ágai össze-összeütődnek a szél fuvalmára. Ugy kell félni, hogy ilyenkor egy-egy gondosan beburkolt rügy letörik és akkor tavasszal kevesebb lesz a virág, kevesebb lesz a levél.

Bármerre tekint az ember, csak megfagyott rögöket lát. Kihalt, élet nélküli a-föld; hideg, erejét vesztett napsugaraktól átszőtt az égbolt. Itt alant a földön pedig mintha ólomsullyal nehezedne az emberekre valami kifejezhetetlen, sulynélküli tömeg, melyet lerázni, ott hagyni nem tudnak. Velük van az szüntelen s bárhová mennek, lehangolttá, elkedvetlenedettekké teszi őket.

Ez az érzés az egyedüllét érzése.

A téli világ hidegsége, fagyossága benn van a társadalmi életben is. Csak annyit tudunk egymástól, hogy élünk, de nincs köztünk olyas valami, a mi összehozhatna bennünket. Néha egy-egy kisérlet, egy-egy kicsiny napsugár dideregve reszket át a hideg közönyön s hogy nem talál segitő társakra, elvész nyomtalanul, mielőtt még céljához ért volna.

Egyedül áll minden ember! Az emberek idegenek egymáshoz! Az életküzdelmek önzővé, zárkózottá tették őket. A mindennapi kenyér édességébe belefészkelte magát a keserü: a meg nem értés, az irigység a gáncsolás, a leszólás, a harag, a gyülölet. Pedig oly édes az a kenyér. Az ember, kifáradtan a mindennapi munkától, leül az asztalhoz és eszi azt a kenyeret, a melyet önmaga szentelt meg, a melyért önmaga fáradt, a melyért ő maga hullatta veritékét.

Óh! De irigy az emberiség! A birtokosnál például abba az édességbe egy zavaró hang is beleszól. Eszébe jut, hogy szomszédja elszántott a földjéből az idén is valamicskét, tavaly is, azelőtt is. Mit tegyen ellene? Pörlekedjék? Költségeskedjék? Mert ha egyiket sem teszi, jószivüsége, belenyugvása miatt kevesebb kenyere jut.

Ez csak egy példa volt a sok közül. Nem is kell igen keresni, találunk még akár ezeret is a mindennapi életből, mik mind azt bizonyitják, hogy önző az emberiség; hogy könnyebb lelkének, ha csak egy kis bosszuságot is okozhat valakinek,

Irigység a kenyérért!

A bünök büne ez. Feledjük el. Próbáljük meg feledni.

A becsületes munka megtermi a maga gyümölcsét. A becsületes munkáért kell élnie minden embernek, akkor a kéz, az agy munkájának jutalma nem marad el, nem is maradhat el.

A mult év például végtelen nagy munkát igényelt. Szárazság volt. A nehéz, fárasztó munkához még a gond, az aggodalom is járultak. Tépelődtünk, kétségeskedtünk: Én, Istenem, hátha a munka nem termi meg a maga gyümölcsét?! Ha kiszárad, kisül minden növény és inség jő utánna?! — És lám, a vég-

---

tükörbe, ruhája ráncain egyet igazit s jöhet a látogató.

Önök még mitsem tudnak Szempczeyről. Egy-két dolgot elmondok életéből.

Kezdem édes atyján: szempcei Szempczey Károlyon. Ő ezer holdas birtokát elpazarolta kártyán, szép asszonyon és másnak aláirt váltón. A vagyon eluszott, ugy hogy az árván maradt Béla gyerek nem tudta a sajátjában álomra hajtani fejét. Egy távoli szegény rokona vállalta magára, hogy embert farag belőle. Iskoláztatta, a mennyire szegénységétől tellett, majd egy kis hivatalhoz juttatta a biróságnál. Itt gyorsan haladt előre. Kedves, szerény modora és becsületessége megnyerték felebbvalói pártfogását, mihez hozzájárult némileg kellemes külső megjelenése is. És most kisérjük figyelemmel az eredményeket.

— Oly régen nem mutatta magát, — szólt zsörtölődve a szép Kovácsné — pédig táncközben tett igérete kötötte a mielőbbi látogatáshoz. Mentségére tudna-e valamit felhozni?

— Nemcsak valamit, de oly sokat. Őszinte leszek. Én kerültem kegyedet.

— Került engem? — szólt csodálkozva a nő. — Hogy értsem ezt?

— Ne kivánja asszonyom a magyarázatot. Oly tért kellene a kimagyarázás végett felkeresnem, a mely telve illusióval, ábránddal, érzelemmel.

— És ha kivánnám, hogy keresse fel e teret — szólt a nő észbontó mosolylyal közelebb hajolva a férfihez. — Tudja, én asszony vagyok, engem érdekel az ilyen ideális lelkü ifju vallomása.

A férfi reánézett. Nézte meglepődötten, majd lassu, nyugodt hangon megszólalt.

— Asszonyom! Önök nők egyformán tudnak szeretni, gyülölni, tettetni. Félek, ha beszélni kezdek, engem csak gyülölni lesz képes. Helyzetemben a hallgatás az egyedüli, mellyel magának adózhatok.

Csend lett. A nő elmerengett a multkori táncestélyen. Szempczeyvel táncolt és az akkor oly hévvel, oly érzéssel nézett reá, hogy ő a karjaiban meg is remegett. Pillanatig tartott csak ez. Azontul a férfi ujra az a nyugodt, közönyös, óvatos férfi lett, a ki nem enged lelkébe senkinek belepillantani; a ki csak sejtetni engedi a lelkében történteket. De mégis! Ezt a pillanatot feledni mégsem fogja. Azt a gyönyört, mit akkor érzett, ujra át kell élnie. Majd eszébe jut, mily izgatottan várta e látogatást és most, ime, csak az elzárkozott emberrel áll szemben. De vajjon meddig? — Szive azt felelte: »Nem sokáig.« — »Birnom kell e férfi lelkét — gondolá — birnom, hogy aztán eldobjam.« S midőn gondolatában idáig jutott, lelke nem szólalt meg, hogy megkérdezze: »Nem félsz-e attól, hogy a rejtett titok birtokában a férfi szive szenvedni fog? Hogy győzelmed eldobásával magadra vonod a legyőzött gyülöletét?« — De ha gondolt volna is minderre, szivében nagyobb volt a dac, nagyobb a hiuság, hogy e férfit lábai előtt tudja.

Felkelt helyéről. Az ablakhoz közeledett. A lenyugodni készülő nap aranykévékben szórta reá sugarait és ő ugy állt a fényözönben, mint Isten angyala, ki a földre jött boldogságot, gyönyört hirdetni. A férfi nézte őt. A nő gyönyörü szépsége lebilincselte. Addigaddig nézte az észbontóan reá mosolygó, szinte őt hivni látszó nőt, hogy önuralmát elvesztette. Szive heves dobbanása arcába kergeté a vért. Kábult, izgatott lett, felkelt helyéről, közeledett a nő felé, maga sem tudta, mily erő készteti erre . . . mire a nő, mintha csak ezt várta volna, gyöngéden, sze-

telen jóságu Isten megjutalmazta a munkát: ha nem is jó, de elég jó esztendőnk lett. Meglett a kenyér!

Mi, kik most az ujév küszöbén állunk, szeretnénk a jövőt látni, de az sürü, átláthatlan fátyollal van takarva. A sürü fátylon át azonban halvány, majd egyre erősebben fényesedő sugár tör át... sziveinkbe talál az s megtanulunk remélni; erőt meriteni a mult sok küzdelmeiből ujabb küzdelmekre; önbizalmunkat, bátorságunkat soha el nem veszíteni, még a legnagyobb csapások idejében sem; embertársainkat segíteni; a lankadókat bátorilani; a sorsüldözötteket vigasztalni: a zugolódókat csillapitani; az elbukottat felemelni; a szerencséseket nem irigyelni; a jókat, igazságosakat tisztelni, becsülni: de főképpen soha és semmi körülmények között sem feledni, hogy csak egy képes az embereket testvérekké tenni és ez: a szeretet.

Szeressük tehát egymást és e szeretettel szivünkben munkálkodjunk azért, az édes, mindent: életet, vagyont, kedvet, erőt magában foglaló kenyérért és e szeretettel szivünkben üdvözöljük egymást és kivánjunk munkáinkra áldást, Isten kegyelmét.

Tél van. A lombjavesztett fák ágai össze-összeütődnek a szél fuvalmára. Ugy kell félni, hogy ilyenkor egy-egy gondosan beburkolt rügy letörik és akkor tavasszal kevesebb lesz a levél.

A kenyérért való harcban vajjon a szeretet nem-e ilyen letört rügy?

Ki tudna erre megfelelni?!

Képviselő jelölés. A 48-as és függetlenségi párt esütörtökön délelőtt a 48-as szállóban értekezletet tartott, melyen dr. *Berzsenyi* Jenő sömjéni nagybirtokost képviselő jelöltnek kiáltotta ki. Dr. Berzsenyi Jenő a jelölést elfogadta.

---

liden hozzásimult. A férfi nem látott mást, csak a nő szemét, amint észbontó gyönyörrel néz reá... két karjával átkarolta derekát, mintha sohase akarná elbocsátani magától, ajka közelebb jött a nő ajkához... és a nő szemeit lehunyva szivta magába a szerelmi csók édességét, mámoritó üdvösségét . . . s aztán a férfit ellökte magától... és gunyosan a szemébe kacagott, nevetett.

A férfi értelmetlenül nézett a nőre, kábult agyát azonban megkapta a hideg, gunyos kacagás és most már nem a szenvedély, de a szégyen pirja látszott az arcán. De azért nyugodt volt, nyugodtan hangzottak szavai.

— Kegyetlen játék volt ez, asszonyom. Az ég is bocsássa azt meg önek, mint ahogy én is megbocsátok. Ee azért el fog jönni majd az idő, amikor e kacagása fájni fog szivének, akkor jusson eszébe, hogy bün volt az, amit énvelem tett. Ég vele!

És visszatekintés nélkül távozott.

A nő pedig állt egy helyben sokáig. Mást várt ő. Kérlelést, könyörgést, megalázkodást. Kacagni próbált... erőltetett volt az csak... és egyszerre elkezdett sirni keservesen, szivettépően. Ugy érezte, mintha valaki arcul ütötte volna.

Bévdrdy Gyula.

Társadalmi kórság.

Ha nap-nap után szorgalmasan olvasgatjuk a lapokat, megdöbbenve tapasztaljuk, hogy a bün csak ugy burjánzik hazánkban. A levegő fertőzött, tele van mételylyel, a gaztettek, szédelgések, sviháskódok bacilusaival. Beteg a mai társadalom, nagyon beteg. E kórság nem pillanatnyi, nem muló, e beteges állapot már elmérgesedett, e nyavalya idülttté vált. Egyre terjeszkedik, a példa nem rettent, sőt ellenkezőleg: oktat, tanit, bátorit.

Nincs hét, melyben egy-két országra szóló szenzációs leleplezés, nagyszabásu sikkasztások, óriási betörések, lopások, tömeges kauciószédelgések, hamis kártyások, bankóhamisitók nyomára ne jönnének.

A törvény sujt, a törvény büntet, igazságot oszt, inti az emberiséget a bünczselekményektől való tartózkodásra és a bün mégis halad föltartózhatatlanul a maga utján, nem rettegve, nem félve a törvény torló kezét.

Micsoda őrület, vak szenvedély, lázas állapot az, mely nem irtózik, nem retten vissza a törvény sujtó, messzire nyuló kezétől!? A pénz utáni mohó, kapzsi vágy. A mai ember a pénz bolondja, betege. Egy gondolat tölti be egész lényét s ez a pénz; ez jár egész nap agyában, ez nem hagyja aludni este. Ezzel fekszik, ezzel ébred, ezzel boldog, e nélkül beteg.

Azok a pénzsóvár emberek, kik embertársaikat meglopni, kirabolni, becsapni, megcsalni minden nagyobb lelki rázkódtatás, lelkiismeretfurdalás nélkül tudnák, ha arra kedvező alkalom van, az olyanok dologkerülők. Förtelemmel fordulnak el a munkától, borsódzik a hátuk a tisztességes kenyérkeresettől, megvetéssel, utálattal vannak a dolog iránt, könnyen, gyorsan, bár ferde uton akarnak pénzhez jutni; az urhatnámság, a nagy szerepet játszás, az élősdiség lovagjai ezek.

A fő elv: nem dolgozni, de másnak a zsebén, pénzén, vagyonán élősködni; sorra pumpolni valamennyi ismerőst, ha ebből kifogytak, sorra pumpolni, becsapni az embertársaikat. — Azután jönnek a legfondorlatosabb csalások, lopások, sikkasztások; az ilyen ember már annyira beleélte magát a bünbe, hogy beteg lenne, ha nem tenne valami törvénybe ütköző dolgot.

Igen gyenge a mai emberiség; oly gyenge lábon áll az erkölcse, hogy nagyobb kisértésnek ellentállni nem tud. — A pénz, az átkozott pénz vonz, hajt, unszol, csábit. Ő uralkodik felettünk, dobál ide-oda, kénye-kedve szerint hány, vet bennünket; fölemel, lesujt; forgat bennünket, azután elereszt; a menyországot mutatja nekünk, azután a pokolba ránt. Igen, a pénz rabjai, legalázatosabb rabszolgái vagyunk, feltétlen hatalma van felettünk, korlátlan fejedelme lelkünknek.

Mintha gyógyithatatlan betegségben szenvedne társadalmunk, mintha idült makacs pénzkórság rágódna testünkön, mely lassan, de észrevehetőleg öl. Nem akarunk, vagy nem találunk orvosságot, mely e nyavalyán segitene; gyengék vagyunk még e veszedelmes kór gyógyitásához is. Nyugodt megadással türjük e fekélyek rágódását testünkön.

Börtön, fogház, fegyház már nem félemliti meg a mai emberiséget, mint a gyermeket, ma már nem igen lehet ijesztgetni a kéményseprővel, a mumussal.

Majd, ha társadalmunk tudatára ébred annak, hogy mi az a valódi munka, mely nemesit, éltet és bátorit, edzi a szivet, acélozza a lelket, szabad röptüvé teszi a gondolatot, akkor némileg javulni fog a mai kóros állapot.

Fel kell ocsudnia mély álmából a társadalomnak és be kell látnia, hogy az igaz munkában van igaz gyönyörüség, őszinte öröm: ez szilárditja az erkölcsöket, ez veti meg erős alapját egy nemzedéknek; nagy szorgalom, erős akarat, fáradhatatlan munka nevel férfiakat egy hazának.

Csak oly nemzet lehet nagy, hatalmas, utóérhetetlen, melynek komoly, erős, nemesen gondolkodó, hazafias érzelmü fiai vannak.

HIREK.

Boldog uj esztendőt kivánunk lapunk minden olvasójának.

Megyebizottsági tagok választása. Szerdán, december 28-án ment végbe a celldömölki járásban a vármegyei bizottsági tagok választása, a melynek eredményét az alábbiakban közöljük. Celldömölk: Loránth Gyula. Alsóság: Pálinkás Géza, Mórotz Miklós. Jánosháza: Benyó István. Kissomlyó: Horváth István, Koloszár István. Kemenesmihályfa Guary Leó, dr. Király János, Varga Gyula. Csönge: dr. Ostffy Lajos, Gaál Gergely. Magyargencs: Fittler Sándor, Kolossa Ferenc. Nemesmagasi: Böjtös János, Kiss Ferenc.

Iparhatósági megbizottak. A celldömölki ipartestület által legutobb megválasztott iparhatósági megbizottak a következők: Takács Antal, ifj. Reich Imre, Klaffl Sándor, Mizéri István, Tóth Antal, Benkő Ferenc, Komatits Ernő, Vass János, Horváth János, Reif Dávid, Rosta János, Laluk Ferenc, Mészáros János, Gáspár Kálmán és Péter Mihály.

Értekezlet. A »tuberkolozis ellen védekező vasvármegyei egyesület«, mint hirük, mükedvelői előadást óhajt rendezni. *Guary* Leo szolgabiró január 1-én a városháza tanácstermében ez ügy megbeszélése végett tanácskozásra hivta a tagokat. Az eredményt annak idején közöljük.

Eskűvő. *Deutschbauer* Károly járásbirósági díjnok f. hó 9-én, délután tartja eskűvőjét a helybeli róm. kath. templomban *Reich* Lujza kisasszonnyal, id. Reich Imre polgártársunk kedves leányával.

Vizsgálat a Kemenesaljai közkórházban. December hónap 12-én és 20-án tartotta évi általános kórházvizsgálatát a kórházi bizottság, a mikor utánnézték a kórház kezelését, vagyoni állapotát és a leltári vagyont. A vizsgáló bizottság mindent megfelelő rendben talált.

A M. Á. V. kiscelli alkalmazottai Celldömölkön, a Korona-szálloda termeiben 1905. évi január hó 7-én, saját egyesületük javára zártkörű táncmulatságot rendeznek. Kezdete este 7 órakor. Belépti díj személyenként 2 korona, családjegy 2 korona. A zenét *Sárközy* Géza helybeli zenekara szolgáltatja. Mérsékelt áru ételekről és kitűnő italokról gondoskodva lesz. — A vasutasoknak ez évenként tartatni szokott mulatságuk ugy erkölcsileg, mint anyagilag, mindenkor az elsők között áll, mért is eziránt már nagy az érdeklődés.

Kinevezés. *Takács* Ferenc eltávozásával megüresedett celldömölki utbiztosi állásra *Bezerédy* István alispán *Guoth* György kemenesszombathelyi lakost nevezte ki, a ki e hó folyamán el is foglalja hivatalát.

A celldömölki korcsolyás egyesület jégpályája a hideg idők beálltával a napokban megnyílik. Felnőttek részére idényjegy 4 korona, napijegy 40 fillér; gyermekek részére idényjegy 3 korona, napijegy 20 fillér. Előjegyzések a pálya helyiségében eszközölhetők. Szükségesnek találjuk megjegyezni, hogy az egyesület a pályát nagy anyagi áldozattal újból helyre állította, ugy hogy az a legkényesebb igényeket is kielegítheti. Most a közönségen áll a sor, hogy hathatós támogatásával meltányolja az egyesület működését. A nem korcsolyázók részéről ennek legegyszerűbb módja, ha pártoló tagoknak belépnek, viszont kérjük azokat, kik eddig is pártfogolták a korcsolyás egyesületet, támogatásukat ezután se vonják meg tőle.

Szilveszter-estély a Polgári körben. Az esztendőnek az utolsó napját hogy jó baráti körben végezzék és ott virradjanak az uj esztendő első napjára, bankettre gyültek össze a polgári olvasókör tagjai tegnap este a Tory-vendéglőben. A banketten mintegy 30-an vettek részt. A polgári kör tagjain kivül részt vett a celldömölki férfidalkör képviseletében is annak néhány tagja és jó magyaros nótákkal füszerezték a mulatságot. Az első köszöntőt *Neuhauser* Imre, a dalkör elnöke mondta, ékes szavakkal elparentálván ebben az ó esztendőt, majd a vendéglőst, id. *Tory* Györgyöt köszöntötte fel. Éjfél táján az esztendőt *Gróf* Károly, a polgári kör elnöke bucsuztatta el, köszöntvén egyuttal az uj esztendőt is. A vig társaság a hajnali órákig együtt maradt.

A kisköcski polgári ifjuság tegnap, december hó 31-én tartotta táncmulatságát, a melynek ugy anyagi, mint erkölcsi sikere teljesen kielégitő, ugy hogy a kitűzött jótékony célra, a róm. kath. és ág. ev. iskolák javára is szép kis összeg jut.

Rövid ut — hosszu beszéd. Midőn a multt napokban városunkba érkezett ifjuságunk egyik érdemkoszoruzandó tagja, az indóház előtt meglátta a fogatokat (fiakkereket), egyikbe belevágta magát és igy zengedezett: a főszolgabirósághoz. A kocsis lassan poroszkáló lovai csendes ügetésbe kezdtek és a kocsis elnyujtva a szót, igy monologizált egyetlen hallgatójához: »Ejnye ifjuram, azért a rövid utért kár volt kocsira ülni!« Mondókáját be sem fejezhette, a kocsi megállt és a kocsis a kapott koronát széles mosolylyal, bizonyos kárörvendéssel csusztatta zsebre. Akkor aztán: Gyü te fakó! — s ott hagyta az ámuló fiatalembert.

A kath. legényegylet karácsonya. A celldömölki kath. legényegylet karácsony első napján felolvasó estélyt rendezett. Az estélyt *Pintér* József kemenesmihályfai segédtelkész, az egylet mostani vezetője, sikerült beszéddel nyitotta meg. *Szentimrey* Márton ny. áldozópap hazafias, magas szinvonalon álló felolvasást tartott, a mit éneklés és szavalatok követtek.

Változások a csendőrségnél. A szombathelyi kerületi csendőrparancsnokság *Rozmann* István celldömölki járásőrmestert irodai szolgálatra rendelte be Szombathelyre, *Papp* József őrsvezetőt pedig Ujlakra helyezte át. Helyükbe *Cserép* János, volt asszonyfai őrmester és *Biró* Imre, volt sárvári őrsvezető léptek.

A nagyköcski vendéglőben 1905. évi január hó 7-én rendez táncmulatságot Weltner József vendéglős. Belépti-dij személyenként 40 fillér, családjegy 1 korona. Kezdete esti 6 órakor.

Lemaradt utas. Kohn Ármin pápai házaló 3 rengeteg nagy, 80 kilós ruhaszövetekből álló csomaggal utra szállt a zalaegerszegi vasárra. Dellben mikor átszállt, még a pályaudvaron figyelmeztette a kalauz, hogy az egyik csomagját podgyászként kell feladnia. A polgártárs meg is igérte azt. Midőn azonban az indulás ideje eljött, a kérdéses csomagot egy vele ismerős pasasnak átadta, a ki avval annak rendje és módja szerint be is szállt. A menetzis azonban utolérte Kohn Arminat. A két csomaggal nem tudott idejében beszállni, a vonat megindult s midőn ő annak lacára mégis fel akart szállni, a vasuti személyzetnek erővel kellett lefogni. Kétségbeesett ekkor Ármin és siránkozva orditotta: Thünkre vagyok téve! — A kijelentést a vasut figyelembe vette és nem birságolta meg.

A jánosházai kath. legényegylet. Jánosházán ugyancsak mozgalmas élet uralkodik. Mint levelezőnk irja, a kath. legényegylet karácsony estéjén saját körében családias ünnepélyt rendezett, melyen szépen sikerült szavalatok, vallásos énekek gyönyörködtették az egybegyülteket. — Az estélyt karácsonyfa-ünnep zárta be, melynek dus rakományát tombolával kisorsolták; az egylet javára. Az egylet Szabó Gábor igazgató, világi elnök vezetése alatt maholnap egyik legszabatosabb köre lesz Jánosházának, honnan ki van zárva minden olyan foglalkozás, a mi az ifjuság erkölcsi világának megmételyezésére szolgálhatna. (A derék ifjaktól további kitartást kivánunk. — A. szerk.)

Műkedvelői előadás. Jánosházán karácsony másodnapján pompásan sikerült műkedvelői szinelőadást tartottak a kath. legényegylet ifjai, nehány, e célra megnyert városi hölgy közreműködésével. Az előadást Zombory Gyula veterán szinész és kath. iró rendezte a tőle elvárt szaktudással. Előadták az »Ezred leánya« cimü nagy, látványos, regényes katonai szinművet, oly precizitással s annyira meglepő kivitelben, hogy levelezőnk szerint ott hasonló sikerrel műkedvelői előadás még nem látott napaiságot. Volt is taps, meg kihivás bőségesen. A mellett, hogy az elismerésre egytől-egyig rászolgáltak, levelezőnk kiválóképp kiemeli Szabó Tinkát, Kiss Erzsikét és Reich Mariskát. Poller Ferencet és Dobson Józsefet, akiket bátran lehetne az érdem babérával elhalmozni. Csinos jelenségek voltak Tukovics Lujza és Poller Annuska is, — valamint Kalmár József, Horváth Endre és Bőrőcz Antal is jól megállták a helyüket. Zsufolt ház tombolt a pompás előadásnak. — Gratulálunk.

A Nemesmagasi Önképzőkör f. évi január hó 6-án saját könyvtára gyarapitására Horváth János vendéglőjében zártkörü táncestélyt rendez. Belépti-dij személyenként 80 fillér, családjegy három személyre 2 kor. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. — Jó zenéről, izletes ételekről s ugyszintén italokról gondoskodva van. Kezdete este 7 órakor.

Vasuti tragédia. *Káldos* József sömjéni lakos a csütörtöki hetivásáron járt: mikor meg a dolgát elvégezte, haza felé készült. De hát gondolta Káldos, minek menjen ő gyalog vissza Sömjénbe, a mikor vasuton is megteheti ezt az utat. Ilyen meggyőződéssel el is indult az állomás felé, onnan meg a kistemető mellett fölkapaszkodott a sinek mellé, a vasuti töltésre, hogy ott a vas-uton haladjon tovább. Alig ment azonban néhány lépést, egy tartalékmozdony, a mely éppen ott járt akkor, ugy hátba lökte, hogy legurult a töltésről és beleesett az árokba. A mikor észre vették és tudakolták a szándékát, a mi a sinek mellé vitte, eltagadta, hogy a mozdony ütötte le onnan s azt mondta, hogy csak ugy szédült le. Mindazonáltal megtették ellene a feljelentést a celldömölki járásbiróságnál.

Pápóci háboruság. Nem lehet rossz dolgok a pápóci és szentmiklósfai legényeknek, a mikor vasárnap délutánonként azzal mulattatják magukat, hogy egymást véresre verik. Az elmult héten, karácsony napján *Lukács* István pápóci legénynyel a miklósfai korcsma előtt összeszólalkozott *Bognár* András miklósfai legény, a minek az eredménye az lett, hogy Lukács elagyabugyálta Bognárt, hogy az fekve maradt a csatatéren. Nemsokára ezután a hazatért Lukácscsal együtt mintegy 15 legény ment át Miklósfára, énekelve, kiabálva. A mint ott összetalálkoztak a miklósfai legényekkel, olyan parázs utcai harcot csináltak, hogy tört oldalbordákat és bezuzott koponyákat vittek haza a pápóciak. A nagy verekedésben részt vett *Csiszár* Lajos pápóci, karácsonyi szabadságon levő közhonvéd is, a ki oldaláról leoldott bajonettjével hadakozott vitézen. A verekedésnek a »civileket« illetőleg a járásbiróság előtt lesz folytatása, Csiszártól pedig katonai hatósága kéri számon a hősiskedést.

Tárgyalási nap. *Guary* Leo szolgabiró pénteken Jánosházán tárgyalási napot tartott.

A Jánosházai Önképzőkör ugyancsak üti a vasat, hogy a »Falu rosszát«, ezt a minden izében agyonjátszott — bár nagybecsü népszinmüvet szinrehozza. — Annnak idején meghozzuk erről is a méltó referádát.

Érdekes bizonyitvány. A kórház gondnoki hivatalához egyik veszprémmegyei községből a következő hangzásu bizonyitvány érkezett: Alulirott elöljáróság hivatalosan bizonyitja, hogy Nagy Imre községünkbeli lakosnak sem ingó, sem ingatlan vagyona nincs, a mely feleresztben adósággal van megterhelve.

Vallásos tárgyu gyermekelőadásra készülnek a jánosházai iskolás gyermekek Pungur Irén tanitónő oktatása mellett.

— **Benkő különleges szinháza.** Ma vasárnap az Ujkávéházban érdekes látványosságban lesz része a közönségnek. Ekkor mutatja be Benkő tanár physikai mutatványait, melyek Európa minden nagyobb városában feltünést keltettek. Legszenzációsabb ujdonsága a müember, a modern technika fényes diadala. A találmányban nagy része van Edisonnak, kitől az egyedüli előadás jogát egész Európa számára megszerezte. A müember szerkezeténél fogva képességek dolgában az élő emberrel vetekedik: beszél, számol, zenél, énekel, müvészi előadásával a közönséget szórakoztatja, sőt találós kérdésekre is felel. A sok elemből összeállitott gépezet csak a villamosság korában lehet tökéletes. A müember bemutatásán kivül még a különféle érdekesnél-érdekesebb mutatványok következnek, továbbá vetitett operajelenetek, opera és operettek énekelőadással. Sulkofszky Teréz k. a. opera és operette énekesnő Pierre M. operaénekes személyes fellépései. Érdekes pont a szép Belle Róza bécsi szerpentin táncosnő fellépte, ki 200 méter bőségü selyemruhában táncol ezernyi változatos mozdulatokban. A szüneteg alatt humoros élő fényképek lesznek bemutatva. Kezdete este 8 órakor.

A hirdetésről. Nem tartozik éppen lapunk keretébe ezentárggyal bővebben foglalkozni, de tapasztalva a hirdetések körüli tájékozatlanságot és azt a vélt haszontalan kiadást, melyet egyes hirdetők ennek dacára hangoztatnak, megemlékezünk a hirdetésnek fontosságáról, mint az ipar egyik előmozditó tényezőjéről.

Az a régi közmondás: Jó bornak nem kell cégér! — nézetünk szerint sohasem volt igaz; legalább nem ugy, hogy az haszonhajtó is lett volna. Fényes példa erre Amerika, hol semmiféle üzlet reklám nélkül meg nem él. Jellemző erre a százmilliók urának kijelentése, mikor a halálos ágyán feküdt már. Ugyanis az öreg Yay Gould azt mondta a kérdezőnek: Gazdagságomnak titka az, hogy egész életemen keresztül okosan hirdettem, s a mit hirdettem, az igaz volt.

Ezen elvet követik a nyugoti kulturállamok mind; első törvénynek tekinti minden életrevaló iparos és kereskedő, hogy mindenek előtt hirdetnie kell folyton és mindig reklámot csinálni, mert a nagyság, a gazdaság kulcsa a nyomdafesték. Ez egy olyan igazság, melyet hasztalanul mosolyognak le a maradiak. A magyar iparos és kereskedő még mindég nem helyezkedik a hirdetés, a reklámcsinálás okvetlen szükségességére, sem az eladásnál, sem a vételnél. Ez oly hiány, melynek hatását számtalan esetben érezzük és találkozunk számtalan oly esettel, hol a külföldi cégek hazánkban folytatott hirdetései által sikerrel versenyez a hazai iparcikkel.

Igen, ez a reklámról a felfogás. Amerikában, mint mindenütt a világon s mi mégis mily messze vagyunk attól az álapottól, hogy ki tudjuk aknázni a hirdetés hasznát. Az tény, hogy reklámot csinálni nem könnyü feladat, mely célra is vezessen; ennek szinesnek és rövidnek kell lenni. Ennél is fontosabb, hogy mikor mit hirdetünk.

A hirdetés biztos sikerének titka az, hogy nem szabad elvesziteni a bizalmat, ha az első egy-két hirdetésnek nincs meg a közvetlen eredménye. Tudjuk jól, hogy az elsőt alig vesszük észre; a másodikat már egy pillanatra méltatjuk, de még nem olvassuk el.; a harmadikat már elolvassuk, de elfelejtjük; negyediknél már érdeklődünk, az ötödiket már megmutatja az ember a feleségének; hatodiknál már megnézi; a hetediknél megvásárolja. S ez igen természetes is.

A közönségnek éppen olyan szüksége van a hirdetésre, mint az iparosnak és vállalkozónak az üzlet felvirágoztatásához a reklámcsinálásra, a mely üzletemberre nézve éppen olyan életszükséglet, mint a szolid áru. Reklám és szolidság, ez legyen a modern üzletember jelszava: mert a hol ez hiányzik, ott a forgalom végetál, a boldogulás ki van zárva.

Meghiusult betörés. *Boschán* Gusztáv osztálymérnök lakásába ismeretlen tettesek be akartak törni, felhasználva a háziak távollétét. Ugy látszik azonban, hogy munkájokban megzavartattak. De hogy jelét hagyják kisérletüknek a zárat elrontották.

Apró történetek.

Vita a nóta körül.

A polgártársaknak nagy hajlandóságuk volt tovább italozni, pedig a lámpa már szunyókára hajlott. Az egyik asztalnál egy bőrdudás nyekegtetett igen pompás nótákat. Daloltak az emberek, hogy a korcsma fala majd megrepedt. Különösen a Som Gabi hangja hallatszott ki nagyon az utcára. Kánya Ferkó volt az egyetlen, a ki szótlanul ült. Hanem inni ivott, nagyon sokat ivott.

Tót Pista odaszól hozzá:

— Hát te mér nem danólsz?

— Mer nem érti a dógát a dudás.

A dudás emberben, a kit ugy hivtak, hogy Csurom Jóska, felébredt a büszkeség.

— Miér nem értem?

— Sose huz kend szép nótát.

— Nem huzok? Hát nem szép nóta az, hogy aszongya: Kis galambom, hogyha elmék messzire...

— Nem szép. Szebb ennél a »Fél-lityi« nóta.

— No mán azt ne mongya. Mán éppeg hogy az igencsak szép nóta.

Kánya Ferkó ráütött az asztalra.

— Kend ócsároli az én nótámat?

— Én!

— Hátha majd odaütök?!

— Várom!

Ferkó kirugta maga alól a széket. Neki rontott Csurom Jóskának. Birkoztak a korcsma közepén. A dudás került alól s Ferkó ugyancsak zöcskölte.

— Hát szép nóta-e a »Fél lityi«?

Csurom Jóska nagyokat nyögött.

— Szép, nagyon szép nóta..

Ferkó csak zöcskölte tovább.

— Hát aztán elnyekegteti-e kend a bőrdudán?

— El.

Ennek szerfölött megörült Ferkó. Felengedte maga alól a dudást s azt mondta neki:

— Az én nótámát ne ócsárolja senki, mer neki mék... Halálig mék érte...

Csurom Jóska csak nyelt egyet, de nem szólt semmit. Ferkó borral kinálta s a dudás ivott. Azután szorongatni kezdte a dudát, az emberek pedig összekapaszkodtak, Som Gabi Bél Andris mellé állt s dalolni kezdték a »Fél lityi« nótát:

Fél lityi bennem van,
Haj, de kutya kedvem van.
Ha bemenek a kocsmába,
Rákacsintok a cigányra.
Huzd rá füstös keservesen...

Sárimentom, turimentom,
Pádimentom, cakramentom,
Hegyen-vőgyön lakodalom,
Sárga bugyogója...

Koboz.

KÖZGAZDASÁG.

A répa sziv- és szárrothadása.

Ezen betegség ugy a cukor, valamint a takarmányrépát is megtámadhatja s az által ismérhető fel, hogy a középső, azaz u. n. szinlevelek gyors, rothadásszerü feketedésben elhalnak. Különösen akkor veszedelmes, ha korán lép fel s igy elég ideje van a továbbterjedésre. Ilyen esetben a feketedés az idősebb levelekre is átragad s némelykor a répa teljes levélzete, egész levélformája elpusztul.

Ha a betegség fellépte után augusztus-szeptember hónapokban esős időjárás következik be, akkor a növények uj leveleket fejlesztenek, melyek az elhalt szivlevelek közül hajtanak ki. Ezen uj levelképződmények kisebbek mint az elhaltak, sötétebb zöldszinüek s rendszerint egészségesek is maradnak ugy, hogy a beteg répa ősszel esetleg már teljesen uj levélkoronával rendelkezik. A répa középrészén azonban az elhalt szivlevelek mindig felfedezhetők. A leirt betegséget egy gombafej idézi elő a Phoma Betac, mely azonban nemcsak a szivrothadásnak előidézője, hanem a répa ugynevezett szárrothadása is, a mi tulajdonképpen nem más mint a szivrothadást előidéző gombának nagyobb mérvü elterjedése magán a répagyökön. Rendszerint először a szivrothadás áll be, a mi azután maga után vonja a szárrothadást. Megforditva is történhetik, de már ritkábban.

A szárrothadás tehát a szivrothadással teljesen analog rothadási processzus s ennek is oly ismertető jelei vannak, hogy más betegségektől és rovarrágásoktól könnyen megkülönböztethető. Rendesen a répa felső vastagabb gyökrészét támadja meg ott, a hol az a legerősebben kihasasodik. Ezután a rothadás tovább is terjed. A beteg répák télen át el nem tarthatók, mert, ha csürbe kerülnek, a betegség rohamosan terjed, megrontva az egész répa [illegible] s veszélyeztetve az egészséges [illegible]

...gyon káros ezen betegség már azért is, mivel a beteg répák cukortartalmuk jelentékeny részét elvesztik, izetlenekké és élvezhetetlenekké válnak, a mi ugy takarmányozási, valamint cukorgyértási szempontból nagy veszteséget jelent. A megbarnult részek íze rossz, minden édességet nélkülöző. A betegség ellen több, kevesebb sikerrel lehet védekezni 4 százalékos bordói lével. Három permetezés ajánlható, május, junius, juliusban. A permetezés azonban csak a szivrothadás ellen ajánlható, tehát a betegség kezdete stádiumában, vagy olyan helyeken, hol gyakori ezen betegség, ott annak fellépése előlt.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokakat nem ad vissza a szerkesztőség Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Z. G. Jánosháza. Köszönettel vettük és kérjük más alkalommal is szives munkálkodását lapunk részére. Igazán irigyelhetjük a a jánosháziakat, ha ott annyi szellemi mozgalom mellettt még olyan jó disznótori alkalmatosságok is előkerülnek; nálunk ugyan se szinielőadás, se disznótor nincs, csak cseh akrobata társaság osztogatja olykor lóhátról a müélvezetet, de már ez a trupp is elszökött. — A lapot a kivánt cimre meginditottuk.

G. J. Helyben. Térszüke miatt e számból kimaradt, de legközelebb hozzuk.

X. Y. »Tiszarózsák« nem közölhetők. Nem ütik meg a mi-kivánta mértéket. Eredetibbet kérünk, lesz ott a raktáron több is.

A fővárosi áru-házak mintájára csak 10 korona bevásárlás után mindenki egy életnagyságu fényképet kap ingyen, saját fényképe után. Csak a diszes papirkeretért számitok fel 3 koronát önköltségen.

Több mint 500 elismerés a helyi és vidéki n. é. vevőimtől.

A farsangi idényre legujabb divatu kelmék.

Legjobb minőségű vászonáruk.

Ingek, nyakkendők, kalapok legizlésesebb választékban.

Blettler Pál

divatáruháza Celldömölkön.

Könyvek, lapok, folyóiratok, hivatalos nyomtatványok, körlevelek, számlák, üzleti levélpapirok és boritékok; lakodalmi és báli meghivók, eljegyzési tudósitások, táncrendek és névjegyek, falragaszok, gyászjelentések s mindenféle könyvnyomdai munkák pontos, tiszta kiállitásban és jutányos áron készittetnek.

DINKGREVE NÁNDOR KÖNYVNYOMDÁJA

CELLDÖMÖLK

KÖNYV-, PAPIR-, ISKOLAI ES IRODASZER-KERESKEDÉS

ÜGYVÉDI ÉS KÖZIGAZGATÁSI NYOMTATVÁNYRAKTÁR

Legfinomabb levélpapirok diszes kartondobozokban.

Legdivatosabb névjegyek.

Ugyvédi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek, különféle alakban és kiviteben.

Hivatalos alaku fehér és szürke irodai papirok!

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek.

Pártoljuk a magyar ipart!

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy Celldömölkön a Sági utcában öt év óta fennálló

kefe- és ecsetkészitő

üzletemet a »Bárány«-vendéglő mellé helyeztem át.

Saját készitményü kefék és ecsetek mindenkor készen kaphatók.

Óriási nagy választék saját készitésü fogkefékben. Raktáron különféle padlófénymázak, lábtörlők, kefék, fésük s minden efféle háztartási cikkek. Jelzett cikkeknél külföldi dolgok kizárva, csakis hazai készitmény.

Kész munkák nagyban és kicsinyben jutányos árakon. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Raktárom tultömöttsége folytán az összes áruk bámulatos olcsó áron kaphatók.

A n. é. közönség megrendeléseit kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Klapper Fülöp.

Schottola Ernö

Budapest VI. Andrássy-ut 2.

A közeledő szüreti idényre ajánlok

kétszeresen működő

BORSAJTÓKAT

önelállitó szerkezetü szőlőzuzókat, bogyozó készülékkel vagy a nélkül.

Borszivattyúkat, amerikai gummitömlőket, bor- és mustmérőket szőlőszedő ollókat, szőlőtaposó zsákokat, erjesztő tölcséreket

(kotyogókat) porcellánból, üvegből, rézből

és minden, a szőlő- és pincegazdászathoz szükséges anyagot és cikket.

Nagy képes árjegyzékemet kivánatra ingyen és bérmentve küldöm meg.

Cipőkenőcsök

sevraux és box-calf bőrökhöz legjobb minőségben legolcsóbb áron kaphatók

Heimler Károly

bőrkereskedőnél.

A KI

a konyha szükségletét olcsón akarja beszerezni és a mellett jó füszerárut óhajt vásárolni, keresse fel menten

HORLER JÁNOS

füszer- és csemege-kereskedését,

a hol mindennemü füszerfélék, kávé, cukor, tea, rumok és teasütemények nagy választékban.

Naponta friss teavaj, naponta friss prágai sonka, vegyes felvágott, debreceni és kolozsvári szalonna.

Különböző déli gyümölcsök, datolya, malagaszőlő, prunella, stb.

Különféle savanyu, àsvány- és gyógyvizek. Mindenféle sajtok.

Alább jelzett tüzelő anyagokat ajánlom a t. közönségnek a lehető legjutányosabb árakon.

Vágott fa mm. 2 k.
Ajkai szén „ 1 k. 70 f.
Ivaneci „ „ 1 k. 50 f.

Tisztelettel

Kaufmann Henrik.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.

PÁLFY JÓZSEF

okleveles épitő és vállalkozó

Pápa, Jókai Mór-utca 946.

az Irgalmasoh berházában.

Vállalkozom mindennemü épitkezésre a legegyszerübbtől a legdiszesebb kivitelig. **Lakóház, bérház, templom, iskola, nyaraló, gazdasági èpületek, tégla- és mészégető kemencék, malmok, zsilipek, hidak** felépitésére. Épületek átalakitása és javitása, nedves lakások szárazzá tétele, **betonirozás, csatornázás,** stb. pontosan és jutányosan eszközöltetnek. Tervezettel és költségvetèssel bármikor szolgálok. **Szakvéleményt és felvilágositást is szivesen adok.**

E téren már évek óta müködöm s megbizatásomnak mindenkor lelkiismeretes pontossággal feleltem meg, miért is kérem a t. közönség szives pártfogását.

Azon helyzetben vagyok, hogy a legkényesebb igényeket is kielégithetem, s a mennyiben minden megbizást a legmodernebb kivitelben is pontosan teljesitettem, megbizhatóságom kellőkép ismeretes.

Magamat a t. közönség figyelmébe ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

PÁLFY JÓZSEF

okl. épitő és vállalkozó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölk